

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 3T/106/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217010502
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Farkaš
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1217010502.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Romanom Farkašom, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.11.2017 rozhodol

rozhodol:

Obžalovaný:
S. S., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom G. XXXX/XX Bratislava

sa uznáva za vinného, že

bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T/172/2015 zo dňa 09.02.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2To/75/2016 zo dňa 20.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.10.2016, napriek tomu, že mu dňa 16.02.2017 bola doručená výzva súdu na jeho nástup a t bezodkladne, sa na výkon trestu nedostavil, na čo bol dňa 16.03.2017 o 11.00 hod na Stavbárskej ul. č. 40 Bratislava z toho dôvodu hliadkou polície SR zatknutý a dodaný do výkonu trestu odňatia slobody

t e d a

maril alebo podstatne sťažil výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom

č í m s p á c h a l

úmyselný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 5 / päť / mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon tohto trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní zistil súd skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný S. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku Na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku kladne prehlásil, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola mu

daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohol sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, a dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin. Na základe uvedených prehlásení, súd u obžalovaného v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal jeho vyhlásenie a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa menovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä s odpisom registra trestov, výpisom z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, ako aj so súdnym spisom.

Z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 20 krát súdne trestaný. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný má niekoľko záznamov o priestupkoch. Na základe takto vykonaného dokazovania a s poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine, mal súd vinu obžalovaného za preukázanú v zmysle podanej obžaloby. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, súd toto jeho konanie právne kvalifikoval zhodne s obžalobným návrhom.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadal na všetky rozhodujúce okolnosti prípadu, na úmyselný charakter trestnej činnosti na vzniknutý následok, na osobné a rodinné pomery obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Naopak priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného zistil v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený.. Týmto je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1, pričom súd aplikoval pri stanovení trestu ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného vzal súd do úvahy najmä charakter spáchaného skutku ako i okolnosti za ktorých k spáchaniu skutku prišlo, a dospel k záveru, že je potrebné aby bolo nevyhnutné ukladať represívny nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný sa ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval, avšak na druhej strane je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že bol opakovane súdne trestaný. Súd konštatuje, že u každého obžalovaného sa trest ukladá prísne individuálne s prihliadnutím na okolnosti prípadu, na jeho osobu, jeho správanie sa pred a po skutku, s prihliadnutím na dobu, ktorá od skutku uplynula a na možnosť nápravy páchatel'a a potrebu ochrany spoločnosti pred prípadným ďalším protiprávnym konaním páchatel'a. Súd po zvážení všetkých okolností prípadu a osoby páchatel'a dospel k záveru, že na splnenie ochranej a výchovnej funkcie trestu je potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody ktorý mu súd uložil vo výmere 5 mesiacov. Nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia